

Κρήτ. 2, 526. 'Ο τύπ. *γυναικομανιό* διὰ μετασχηματισμοῦ ἐκ τῆς γενικ. *γυναικομανιοῦ*.

Πλήθος γυναικῶν κοιν.: *Μαζεύτηκε οὐλο τὸ γυναικομάνι 'ς τὸ πανηγύρι τ'ς 'Αρκαδιᾶς (= Κυπαρισσίας) Πελοπν. (Γαργαλ.)* Γιὰ θώρει γεναικομάνι τζαὶ κακό! Κῶς. *Τί γ'νικουμανιό ἦταν σήμερα 'ς τ'ν ἐκκλησιά! Στερελλ. (Αἰτωλ.)* Μὴ πῆρι ἀπὸ κοντὰ τοῦ γ'νικουμάν' Στερελλ. (Περίστ.) Οὐλον τοῦ γυνικουμάν' κάθι βράδ' τώρα τοῦ καλονκαίρ 'ς τὴ βρύσ' σταλάζ' "Ηπ.(Κουκούλ.) *Χαιρέτησαν καὶ τὴ θεῖα 'Ελέγκω, πού 'τονε χωμένη μέσα 'ς τὸ γυναικομάνι καὶ γλωσσοκοπανοῦσε Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 57. "Ετοιμοί, φώναξαν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χωριάτη, πού ντρεπότανε νά 'ναι κομπάρσος μέσα σὲ τόσο γυναικομάνι Ν. 'Εστ. 16 (1935), 964. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικοαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.*

γυναικομάντρι τό, ἐνιαχ. *γυναικομάδρι* Κρήτ.(Ρέθυμν. κ. ἀ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μαντρί*.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. *γυναικοαρεῖο 2* καὶ *γυναικοβόλι*.

γυναικομοίρι τό, "Ηπ. Θράκ.(Σηλυβρ.) Κάμπ. Κρήτ. ("Αγιος Γεώργ. Νεάπ. κ. ἀ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μοίρα*.

Τὸ μερίδιον τῆς περιουσίας, τὸ ὁποῖον κληρονομεῖ ἡ σύζυγος μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου ἐνθ' ἄν. Πβ. ἀδερομοίρι, ἀντρομοίρι, γεροντομοίρι.

γυναικομονάστηρο τό, ἐνιαχ. *γυναικομονάστερο* Λεξ. Βλαστ. 271 γ'ναικομονάστηρο Θράκ.(Μήδ.) γ'νικουμονάστηρου Σάμ. (Μαραθόκ.) *γυναικομανάστηρο* Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Τριφυλ. κ.ἀ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μοναστήρι*.

Μοναστήριον διὰ μοναχᾶς ἐνθ' ἄν. Ἀντίθ. ἀντρομοονάστηρο.

γυναικομούλκι τό, ἐνιαχ. *γυνικουμούλκ'* Μακεδ. (Νάουσ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μούλκι*.

Τὸ προικῶν κτῆμα τῆς συζύγου ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ χτήμα ἀπὸ τὴ γ'ναῖκα, ἀπὸ τὴν προῖκα τ'ς, τοῦ λέμι γυνικουμούλκ'* Μακεδ. (Νάουσ.).

γυναικόμυαλος ἐπίθ. Κεφαλλ. Πόντ. (Οἶν.) —Λεξ. Γαζ. *γεναικόμυαλος* Κῶς κ. ἀ.

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μυαλό*.

'Ο θηλύνους, ὁ ἔχων γυναικεῖον νοῦν, ὁ μὴ σκεπτόμενος σοβαρῶς ἐνθ' ἄν.: *'Ατὸν πάλι τσέμου λογαριάζει ἀτονα; γυναικόμυαλος ἄθρωπος (καὶ ποῖος τὸν λογαριάζει αὐτόν; εἶναι γυναικόμυαλος ἄνθρωπος)* Πόντ. (Οἶν.) *Παράτα τον εὐτόν' εἶναι γυναικόμυαλος* Κῶς. Πβ. ἀλαφορόμυαλος, κοκορόμυαλος.

γυναικοξάδερφος ὁ, Πελοπν.(Βερεστ. Γαργαλ. Κορινθ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ. ἀ.) *γυνικουξάδερφους* "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γ'νικουξάδερφους Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.) Θηλ. *γυνικουξαδέρφ'* "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *ξάδερφος*.

'Ο ἐξάδερφος καὶ ἡ ἐξαδέλφη τῆς συζύγου ἐνθ' ἄν.: 'Ο

Θανάσης ὁ Μπολώτης εἶναι γυναικοξάδερφος, δὲν εἶναι κάνας ξένος (κάνας = κανέννας) Πελοπν. (Γαργαλ.)

γυναικοπάζαρο τό, σύνθηθ.

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *παζάρι*.

1) 'Η ἀγορά, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν κατασκευάσματα γυναικείας ἐργασίας Κύπρ. 2) Αἱ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ κατὰ τὰς ἐορτάς, χάριν ἀναψυχῆς, συγκεντρώσεις τῶν νεανίδων εἰς τὰς κεντρικὰς πλατείας καὶ ὁδοὺς τῆς πόλεως, ὅπου συναντῶνται μετὰ τῶν νέων καὶ δημιουργοῦν σχέσεις ἐνιαχ. Συνών. *νυφοπάζαρο*.

γυναικόπαιδα τά, κοιν. καὶ Πόντ. 'γναικόπαιδα Κάσ. *γυνικόπαιδα* Θράκ. (Κόσμ.) Μακεδ. (Κοζ.) *γυναικοπαῖδια* "Ηπ. *γυναικόπαιδο* τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ.) *γινουναικόπαιδο* Μέγαρ. *γυνικόπιδου* Στερελλ. (Παρνασσ.).

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. *γυναικόπαιδα*.

Γυναικὲς καὶ παιδιὰ ὁμοῦ κοιν. καὶ Πόντ.: *Μπήκαν οἱ Τοῦρκοι 'ς τὸ χωριό κ' ἔσφαξαν ὅλα τὰ γυναικόπαιδα κοιν. Τοῦ γυνικόπιδου εἶχι μαζιφτῆ'ς τοῦ κάστρου μέσα Στερελλ. (Παρνασσ.)* "Οδας *'γίνη ἡ 'πανάσταση, πήγαινε τὸ γινουναικόπαιδο, ὅλο τὸ Μεγαρίτικο συναγώι τσαὶ χτίκανε τούτουνε τὸ δοῖχο τῆς ἀγία-Τριάδας (ἐκ παραδ.)* Μέγαρ. || "Ασμ.

Κάλλιο ν' ἀφήσω τ'ς ἐκκλησιᾶς κὶ αὐτὸ τὸ μοναστήρι παρὰ ν' ἀφήσω 'ς τὴ σκλαβιά χίλια γυναικοπαῖδια "Ηπ.

"Εμασαν γέροντες κὶ πιδιά, τὰ πᾶν 'ς τ'ν οὐμηρία κὶ ἀφήσαν γυνικόπαιδα μέσ' 'ς τ' ἄγρια θηρία Θράκ. (Κόσμ.)

Ν-ἀέρας τὰ φυσάει τὰ πλατανόφυλλα, Θεὸς νὰ τὰ φυλάῃ τὰ γυνικόπαιδα Μακεδ. (Κοζ.)

Δὲν εἶν' κορμὰ γεροντικά οὔτε γυναικοπαῖδια εἶναι παιδιὰ ἀσίικα, ὅλο λεβεντοπαῖδια (ἀσίικα = νεανικά) "Ηπ.

γυναικοπατρίδα ἡ, Πελοπν.(Γαργαλ. Κόκκιν. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ἀ.) γ'νικουπατρίδα Εὐβ. ("Ακρ. Ψαχν. κ.ἀ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *πατρίδα*.

Τὸ χωρίον ἢ ἡ περιφέρεια ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται ἡ σύζυγος ἐνθ' ἄν.: *Πῆγα 'ς τὴ γυναικοπατρίδα μου Πελοπν. (Κόκκιν.)* Εἴμαστι γιὰ τὴ γ'νικουπατρίδα ταχιά Εὐβ. ("Ακρ.) *Μὴ τοῦ Ξηρουχώρ' νταραβρίζιτι λέπ'ς, γιὰτ' εἶνι γ'νικουπατρίδα τ' Εὐβ. (Ψαχν.)* Συνών. *γυναικοχώρι*.

γυναικοπατριώτης ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν.) γ'νικουπατριώτ'ς Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *πατριώτης*.

1) 'Ὡς πρὸς τὸν σύζυγον, ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ χωρίου ἢ τῆς περιφέρειας, ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται ἡ σύζυγός του Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.): *Μὴ τοῦ Μῆτσου τὰ 'χαμε πουλὸ καλὰ, ἀπὸ τὸ π' γίναμι γ'νικουπατριώτις.* 2) 'Ο σύζυγος ὡς πρὸς τοὺς συμπολίτας τῆς συζύγου Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν.): "Ασμ.

Κ' ἐγὼ ὁ δόλιος βοηθῶ ὡς γυναικοπατριώτης καί, ἂν δὲ μὲ γνωρίζετε, εἶμαι ὁ Μοθωνιώτης Οἶν. 3) Κατὰ πληθ., οἱ ἔχοντες συζύγους καταγομένους ἐκ τῆς αὐτῆς περιφέρειας Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.): *Δὲν εἴμαστι μοναχὰ φίλ' κὶ κ'μπάρ', ἀλλὰ κὶ γ'νικουπατριώτις.*

